

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.301/2016/4. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Kovács Beáta ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (címe) felperesnek - a dr. Győrfi Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Győrfi Attila ügyvéd, címe) által képviselt alperes neve (címe) alperessel szemben sajtó-helyreigazítás iránt folyamatban lévő perben a Miskolci Törvényszék 13.P.20.202/2016/7. számú ítélete ellen az alperes 8. sorszáma alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperes részére 15 napon belül 12 700 (Tizenkétezer-hétszáz) forint összegű másodfokú perkiöltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s :

Az alperes által szerkesztett időszaki lap 2015.....-én megjelent számának címlapján és 3. oldalán közzétett „Luxusautó a **Z. V-ben**” című közlemény arról számolt be, hogy a felperes az ügyvezetője részére nettó 22 000 000 forint értékű új céges autót bérel.

A közlemény állításaival szemben a felperes összesen nyolc gépjárművet bérel, átlagosan havi 116 063 forint bérleti díj megfizetése ellenében, az ügyvezető céges autója egy 2013. szeptemberében forgalomba helyezett M... típusú személygépkocsi.

A felperes a 2015. december 17-én érkezett kérelmében az alperest helyreigazításra hívta fel, amelynek az alperes sem az ezt követően 2015. december 18-án, sem a következő, 2016. január 15-én megjelent lapszámaiban nem tett eleget.

A felperes a pert megelőző kérelmének megfelelő tartalommal a 2016. január 22-én érkezett keresetlevelében kérte az alperest helyreigazító közlemény közzétételére kötelezni.

Az alperes elsődlegesen a keresetindítási határidő elmulasztása miatt a per megszüntetését, másodlagosan az általánosságban tett közlésekre hivatkozva a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság végzésével a per megszüntetésére irányuló felperesi kérelmet elutasította; ítéletével kötelezte az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő lapszámában, annak címlapján, az eredeti közléssel azonos helyen és betűméretben tegye közzé a következő helyreigazító közleményt: „*Valótlan állításokat közölt a X a Z. V-ről*”; valamint a fenti határidőben az újság 3. oldalán, az eredeti cím és szöveg betűméretével tegye közzé a következő helyreigazító közleményt: „*A közlemény címe: Helyreigazítás a X 2015. napján „Közpénzen bérelt luxusautó a Z. V-ben” című cikk valótlan állításaival összefüggésben*” Szövege: „*Valótlanul közöltük, hogy a Z. V. Közhasznú Nonprofit Kft. ügyvezetőjének, Sz. P-nek új „céges autója” van (lesz). Ezzel ellentétben a valóság az, hogy a társaság egy középkelet-európaiba tartozó, használt, 2013 szeptemberében forgalomba helyezett, M...típusú személygépjárművet bérel az ügyvezető feladatai ellátása érdekében. Nem valós az az állításunk sem, hogy a bérelt személygépjármű nettó 22 millió forint forgalmi értékű luxusautó. Ezzel szemben az igazság az, hogy a társaság, a közbeszerzési értesítőben megjelentek szerint, átlagosan havi nettó 116.563.- forint/autó áron bérel összesen nyolc járművet (személy- és haszongépjárművek), mely bérleti díj magában foglalja a CASCO biztosítást, a kötelező szervizek költségét, téli- és nyári gumibroncsot, illetve csereautó szolgáltatást.*” Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 36 000 forint + 27 % Áfa, összesen 38 100 forint ügyvédi munkadíjból álló perköltséget, valamint úgy rendelkezett, hogy egyéb költségeiket a felek maguk viselik.

Az ítélet indokolása a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. §-a (1) és (2) bekezdésének, valamint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 342. §-a (1) és (2), 343. §-a (1), (3) és (4), 344. §-a (1) bekezdéseinek a felhívásával kifejtette, hogy az alperes a helyreigazítási kérelmet 2015. december 17. napján vette kézhez, és ettől számított 8 napos határidő leteltét követő lapszámában kellett volna közzétenni a helyreigazító szöveget. Ez a lapszám 2016. január 15-én jelent meg, így a 15 napos keresetindítási határidőt a felperes nem mulasztotta el, ezért a per megszüntetésének nem volt helye. Érdemben azt kellett vizsgálni, hogy a közleményben foglalt tényállítások megfeleltek-e a valóságnak. Az alperesi sajtótermék a hivatkozott újságcikkben azt a tényt közölte, hogy a felperes közbeszerzés útján nettó 22 000 000 forint értékű luxusautót bérel ügyvezetőjének a számára. A tényállításokkal szemben azok valótlanosságát a felperesnek kellett bizonyítania. A felperes a perben csatolt közbeszerzési értesítő, bérleti szerződés, Eurotax értékelést igazoló okirat által megfelelően igazolta, hogy két évre 8 db személy- és haszongépjárművet bérel, összesen 22 284 000 forint bérleti díj ellenében, és ezek közül az ügyvezető egy nem 22 000 000 forint értékű, a szavak hétköznapi jelentése alapján nem luxusautónak minősülő, használt M.. típusú személygépkocsit használ. Ennek alapján nem foghatott helyt az alperes azon érdemi védekezése, hogy csak a közbeszerzési értesítőben foglalt tényeket közölte, hiszen abból az állapítható meg, hogy nem egy 22 000 000 forint értékű luxusautóra, hanem 8 db személygépjármű bérlésére vonatkozó ajánlatkérésre történt felhívás. Mindezek alapján a kereset lényegi tartalmával egyezően kötelezte az alperest az elsőfokú bíróság helyreigazító közlemény közzétételére, és a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján marasztalta a pernyertes felperes által előlegezett kereseti illetékből és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-a (2) bekezdésének a) pontja alapján megállapított összegű ügyvédi munkadíjból álló elsőfokú perköltség megfizetésében.

Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelynek tartalma szerint kérte elsődlegesen az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és a per megszüntetését, másodlagosan az első fokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását. Előadta, hogy a felperes a keresetindítási határidőt elmulasztotta, mert a pert megelőző helyreigazítási kérelmét követő lapszám 2015. december 18-án jelent meg, és a keresetindításra meghatározott 15 napos törvényi határidőt ettől az időponttól kellett volna számítani. Érdemben a kereset azért alaptalan, mert a sajtó csak azt jelentette meg, hogy a közbeszerzési értesítő milyen összeghatárra vonatkozóan és milyen tárgyban tartalmazza az adatokat, és általában ilyen kategóriájú autó milyen paraméterekkel rendelkezik.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az első fokú ítélet helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy a perindítási határidőt betartotta, az alperes helyreigazítási kötelezettsége ugyanis csak a nyolc napos határidőt követő legközelebbi számban közzétételével következett be; a helyreigazításra kötelezés pedig érdemben is helytálló volt.

Az ítéltábla a fellebbezést a következők szerint nem találta alaposnak:

Az elsőfokú bíróság a kérelem és ellenkérelem keretei között a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékoknak a Pp. 206. §-ának (1) bekezdése szerinti mérlegelési jogkörében a tényállást helyesen állapította meg, az abból levont jogi következtetéseit és az érdemi döntését az ítéltábla minden részében osztotta.

Csupán a fellebbezésben előadottakra tekintettel mutat rá az ítéltábla az alábbiakra:

A felperes a jogszabályi rendelkezésekkel ellentétesen hivatkozott a keresetindítási határidő elmulasztására. A Pp. 343. §-ának (3) bekezdése valóban úgy rendelkezik, hogy a sajtó-helyreigazítási keresetet a közlési kötelezettség utolsó napjától számított 15 nap alatt kell megindítani, a közlési kötelezettség időtartamát az Smtv. 12. §-ának (2) bekezdése részletezi, amely szerint a helyreigazítást időszakos lap esetében az igény kézhezvételétől számított 8 napot *követően*, a legközelebbi számban kell közzéadni. A jogszabályi előírás nyelvtani értelmezése szerint a helyreigazítási kötelezettség csak a 8 napos határidő eltelte után megjelent legközelebbi számban való közzététellel áll fenn, a rendelkezés félreérthetetlen és egyértelmű, annak nem lehet olyan értelmet tulajdonítani - a „követően” szó használata folytán -, hogy amennyiben a legközelebbi szám a 8 napos határidőn belül jelenik meg, úgy a közlési kötelezettség akkor keletkezik. Az alperesi értelmezés a szöveg nyelvtani jelentésén felül az intézmény rendeltetésével is ellentétes lenne, mert a jogalkotó a sajtószerv részére meghatározott - a sajtóterméktől függően legalább 5 vagy 8 napos - törvényi határidőt kívánt biztosítani ahhoz, hogy meggyőződjön arról, alá tudja-e támasztani objektív bizonyítékokkal a közleményei tényállításait, és ez alapján hozzon döntést a helyreigazítás iránti kérelem megtagadásáról vagy teljesítéséről, és ezt a határidőt a korábbi megjelenés miatt lerövidíteni nem lehet. Mindezekből következően a per megszüntetésének nem volt helye.

Az elsőfokú bíróság helyes döntést hozott akkor is, amikor a kereseti kérelmet érdemben alaposnak találta. Mellőzi azonban az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítélete indokolásának

azt a kitételét, mely szerint az újságban közölt tényállításokkal szemben a felperesnek kell bizonyítania azok *valótlanságát*. Ezzel szemben a Pp. 164. §-ának (1) bekezdéséből következően a sajtó-helyreigazítási perekben alkalmazott következetes gyakorlat szerint a soron kívüli és gyorsított különleges per korlátozott bizonyítási szabályai szerint a közlemény kifogásolt tényállításainak valóságát a sajtószervnek kell bizonyítania, míg ezzel szemben a közleményben érintett fél akkor köteles bizonyításra, ha a helyreigazító közleményben a megjelent tények megalapozatlanságán felül az ezzel szemben állított valós tények közzétételét is kéri. Mivel a felperes a sajtóközleményben megjelentekkel szemben annak a közzététele iránt is előterjesztett keresetet, hogy a gépjárművek közbeszerzése tárgyában melyek a valós tények, ezért kizárólag az általa állított tények *valóságának* igazolására, de nem a sajtóközlemény tényállításainak valótlanságára terhelte bizonyítás a felperest.

Osztotta az ítéletábla az elsőfokú bíróság álláspontját abban, hogy a közlemény szövegkörnyezetben történő, az érintettre méltányos tartalmi értelmezése alapján abból egyértelműen egyetlen 22 000 000 forint forgalmi értékű luxusautó az ügyvezető részére bérlésére lehetett következtetni, annak az alperes által állított általános tartalmat tulajdonítani nem lehetett. Az alperes a perben semmilyen bizonyítékot nem terjesztett elő az általa közölt valóságának bizonyítása céljából, míg a felperes a csatolt okiratokkal teljes körűen bizonyította a keresetében foglalt állításait, ezért az elsőfokú bíróság helytállóan kötelezte az alperest a pert megelőző kérelem és az annak megfelelő kereset szerint megjelölt helyreigazító közlemény közzétételére.

Mindezek alapján az ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján - és annak a Pp. 254. §-a (3) bekezdése szerinti helyes indokai szerint - helybenhagyta.

Az alperes a másodfokú eljárásban is peresztes lett, ezért a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az ítéletábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-ának (3) és (5) bekezdései, valamint 4/A. §-ának (1) bekezdése szerinti mértékű, az Áfa összegét is tartalmazó másodfokú ügyvédi munkadíj, mint perköltség megfizetésére.

A perköltség vonatkozásában a teljesítési határidő a Pp. 217. §-ának (1) bekezdésén alapult.

Debrecen, 2016. április 28.

Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta s.k. a tanács elnöke, Dr. Pribula László s.k. előadó bíró,
Dr. Madarász Anna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő